

Naar en Retstvist angaaende en Kontrakt, hvori en saadan Voldgiftsaftale indeholdes, indbringes for en af de kontraherende Staters Domstole, skal denne ifølge Art. 4 paa en af Parternes Begæring henvise den til Voldgiftsdommernes Afgørelse; herved præjudiceres dog ikke Domstolenes Kompetence i Tilfælde af, at Voldgiften ikke kan føres igennem.

Protokollen, der skal ratificeres, staar aaben for Under-tegnelse af alle Stater. Den træder i Kraft, saa snart to Stater har deponeret deres Ratifikationer hos Generalsekretæren for Folkenes Forbund.

Da Finland og Italien har deponeret deres Ratifikationer til Protokollen henholdsvis den 10. og 28. Juli 1924, er denne dermed traadt i Kraft fra sidstnævnte Dato at regne.

Protokollen kan opsiges med et Aars Varsel.

Protokollen er *fra dansk Side undertegnet med det Forbehold*, at Voldgiftskendelser, afsagte af en Voldgiftsret, efter dansk Ret ikke er umiddelbart eksigible, men at det i hvert enkelt Tilfælde vil være nødvendigt, saafremt Eksekution skal foretages, at anlægge sædvanligt Søgmaal, under hvilket den paagældende Voldgiftskendelse dog i Almindelighed uden nærmere Prøvelse vil blive lagt til Grund ved Sagens Paadømmelse.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning vedtoges *enstemmigt* i begge Ting.

I Landstingets Udvalgsbetænkning udtales: »Udvalget finder det i høj Grad ønskeligt, at de til Grund for det foreliggende Forslag liggende Tanker føres videre, f. Eks. derved, at der paa lignende Maade, som Tilfældet er mellem de skandinaviske Lande, skabes en fælles eller ensartet Lovgivning om Køb o. lign. mellem Danmark og de Lande, med hvilke det staar i Handelssamkvem. Udvalget vil derfor finde det naturligt, om der fra dansk Side gøres, hvad der kan gøres, for at hidføre en saadan Lovgivning.«